

Молодий комуніст

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ЗА ВРОЖАЙ—КОЖЕН ВІДПОВІДАЛЬНИЙ!

**І УСПІХ,
І ПЕРШИЙ
РЕКОРД**

НА ПЕРІХРЕСТІ доріг від поля до елеватора — центральний тік радгоспу «Маріампільський». Сюди вже надійшло з ланів 2240 тонн зерна, або більше половини всього зібраного урожаю. Решту прийняв тік відділка села Братського. А потім хліба дедалі зростає. Адже хлібороби господарства, застосовуючи метод збирання Іпатівського району Ставропольського краю, схвалений недавно Центральним Комітетом КПРС, добилися значного зменшення розриву між зазвичайним та обмолотом. На сьогодні це дуже важливе співвідношення довело до 83 процентів. І щоб вчасно і доброякісно переробити зерно, а точніше — підготувати до зсипання в колоси, вдень і ночі напружено працюють працівники току.

В основному це радгоспна молодь і старшокласники. У дві зміни працює спеціально створена з числа школярів на час жнив бригада по очистці зерна. Комітети комсомольських організацій радгоспу та Жуванської середньої школи подбали про організацію соціалістичного змагання, створили тимчасову комсомольську групу. На початку збиральної кампанії юнаки і дівчата, поки не було ще відчужено напруження на току, вчилися працювати на різних машинах, устаткуваннях. Цей захід керівництва комсомолу мав конкретні цілі — хоча обробку зерна нового врожаю довіряють найкращим у селі, все одно перебіг у роботі головного перевалочного пункту хліба до комори не повинно бути.

Розрахунок комсомольців правильний, — розповів завідувач центральним током Михайло Максимович Голубов. — За чотири роки, що я тут працюю, стільки прийшло нової техніки, що встигали лише постановлявати її та чинити управління новинками. Повністю механізували всі стадії очистки зерна. В дні наростання потоку за добу тік приймає тисячу тонн і відправляє в чистоті тисячі тонн просущеного хліба. Добиваємось такого темпу завдяки

змаганням між сушильниками та чіткій організації праці на всіх ділянках току.

Першими своїх суперників у змаганні обійняли робітники різноточот бригади комсомолки Валентина Кукесенко і Любова Скрипкіна. Зміни задалася — просушити 80 тонн зерна — вони виконали на півтори години раніше строку. Це був їхній перший особистий рекорд. І дівчата широким радієм своїм успіхам. Того ж дня старшокласники Віктор Голубов, Володимир Гарбуза, Валерій Мельник, Світлана Тимченко, Наталка Борисенко на розвантажених автомашин виконали денну норму на 125 процентів. Вони ж одночасно й формували зерно в бурти.

Такі врожайні на успіхи дні на току — характерна риса життєвих жнів. Школярі — майбутні і наймолодші хлібороби по-співаському дбають, щоб не переривався потік «поле — тік — елеватор».

Петрівський район.

Радгосп «Маріампільський». Натужно пробивається крізь хлібне море степовий корабель. Кожен тектар видає не менше 30 центнерів зерна.

Секретар комсомольської організації господарства Світлана ЧУМАК (у центрі) першою позлоронила Любова СЕРПІНУ (ліва) і Валентину КУКЕСЕНКО (праворуч) з їхнім особистим рекордом на просушуванні зерна нового врожаю.

Кращі профери (ліва направо): Віктор ТАРАСОВ та Віктор МИХНО за погодинним графіком доставляють зерно з поля. Не переривається хлібний потік до току завдяки цим водіям та їхнім товаришам по змаганню. Фото В. КОВПАКА.

НА ПРИЗ „ЗОЛОТИЙ КОЛОС“

СЬОГОДНІ ПОПЕРЕДУ

Віктор МИКОЛЕНКО з колгоспу «Перше травня» Петрівського району («Колос») скосив ранні зернові на площі 217 гектарів, намолотив 9570 центнерів зерна.

Степан СУЛЬЖИК з колгоспу «Україна» Новгородківського району («Нива») — 212 гектарів, 6845 центнерів.

Іван НОВАК з колгоспу імені Карла Маркса Кіровоградського району («Колос») — 123 гектари, 6554 центнери.

Іван МИХАЙЛЕНКО з колгоспу «Путь Октября» Онуфріївського району («Нива») — 156 гектарів, 6498 центнерів.

Микола ІВАНЕНКО з колгоспу імені XX з'їзду КПРС Онуфріївського району («Нива») — 170 гектарів, 6005 центнерів.

Микола МАЛИЦЯ з колгоспу імені Карла Маркса Петрівського району («Колос») — 184 гектари, 5916 центнерів.

Олександр КОВАЛИК з колгоспу «Іскра» Новгородківського району («Нива») — 154 гектари, 5812 центнерів.

Любомир ГАЙДУЧАК з колгоспу «Росія» Олександрійського району («Нива») — 155 гектарів, 5710 центнерів.

Володимир КОВАЛЕНКО з колгоспу імені Фрунзе Олександрійського району («Нива») — 166 гектарів, 5695 центнерів.

Федір БОЙКО з колгоспу імені Кірова Долинського району (СК-4) — 137 гектарів, 5204 центнери.

Віктор СЕНДЗЮК з колгоспу імені Кірова Бобринецького району («Колос») — 169 гектарів, 5001 центнер.

До пізньої ночі клали хліб у валки. А ледь розвиднілось, бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Калініна Олександрійського району Віктор Галушка вже був у полі і розмірковував, кого послати на цю ділянку. Зупинився на кандидатурі кращого комбайнера комсомольців Федора Бударного. За його комбайном закріплено досвідченого водія комуніста, ударника комуністичної праці Петра Якимовича Ремішневського. На цьому шматку поля потрібні найдосвідченіші...

На флагштоці перед будинком бригади майорить червоний прапор на честь молодого механізатора Павла Ключка, який на жнивах значно перевищує норми виробітку. Намагаються не відставати від нього й інші. Адже зобов'язання комсомольців на ювілейний рік оп як: зібрати по 7—8,5 тисячі центнерів зерна.

СКІЛЬКИ СПРАВ У БРИГАДИРА?

Багато справ у Віктора Галушки: контроль за підвезенням кормів до ферми, допомога механізаторам-початкам. Але основні його турботи там, на хлібній ниві, де бореться за врожай 1977-го Павло Ключко з товаришами.

Р. ГРАНОВСЬКИЙ,
громадський кореспондент «Молодого
комуніста».

Олександрійський район.

ДЕСЯТЬ ДІБ У ПОЛІ

ПРОВЕЛИ ПРАЦІВНИКИ ТОРГІВЛІ КІРОВОГРАДА,
ВИРУШІВШИ З АГІТПОЇЗДОМ НА ЖНІВА

Асфальтована дорога біжить між пишеними ланами. Море стиглої пшениці під поривами свіжого вітру хилиться на всі боки. До елеватора поспішають автомашини, вантажені зерном нового врожаю. Вітаючи автобус, і два автомобілі спеціального призначення, які мчать їм назустріч. З відкритих вікон автобуса лунає пісня. Це агітпоїзд № 4. В його складі й художня агітбригада

клубу працівників держторгівлі міста Кіровограда. Культармія вирушила до колгоспу імені Петровського. Це — восьме господарство району, куди прибув агітпоїзд. Культармія побувала вже на полях колгоспів імені Леніна, імені Свердлова, «Комуніст» та багатьох інших. Учасники агітпоїзда дали понад 30 концертів, прочитали лекції на різноманітні теми.

І ось автобус зупиняється у бригаді Василя Тимофійовича Степанюка. Механізатори колгоспу імені Петровського утворюють імпровізовану сцену, тісним колом оточивши гостей. Усі уважно слухають лекцію О. Чибісової про проект нової Конституції СРСР.

У цей час продавець кіровоградського магазину № 55 «Синтетика» Марія Макаріана Грудченко швидко розкладає і розві-

шує промислові товари в автокрані. Те ж саме робить і колега Марія Макаріана з автокранів продовольчих товарів. Після лекції біля кранів зібрався механізатори, колгоспники, киямкові доярки, фанки, прадні порошки, безалкогольні напої, цукор, цукерки тощо. Художній керівник агітпоїзда Гарій Олександрович Войченко спонукає про початок концерту.

Заступник голови колгоспу Григорій Михайлович Стародубець від імені всіх присутніх ланко подякував культармії за підтримку словом і піснями в цю гарячу жниву пору.

Д. ФЕДОРОВ,
м. Кіровоград.

Наш Основний Закон

Обговорюємо проект Конституції СРСР

ВІЗЬМИ ПІД ЗАХИСТ ПРИРОДУ РІДНОГО КРАЮ

У ПРОЕКТІ нової Конституції СРСР (стаття 67) сказано: «Громадяни СРСР зобов'язані берегти природу, охороняти її багатства». Положення цієї статті цілком правомірне. Тим більше, що нині, в епоху швидкого зростання народонаселення, дедалі інтенсивніше започаються до господарського обороту природні ресурси, посилюється вплив людини на природу. Тому особливою актуальності набуває роль заповідної справи, яка є одним з важливих напрямків природоохоронної діяльності.

Сучасники покладають зберегти для майбутніх поколінь для подальших наукових досліджень найбільш типові ділянки пейзажної, ландшафтної, антропогенної різноманітності, рідкісні тваринні, рослинні, мінеральні об'єкти, виключені людськими руками.

На території нашого краю Рада Міністрів Української РСР у різний час затвердила три пам'ятки садово-паркової архітектури республіканського значення — дендрологічний парк «Веселих Бокозеньких», Онуфрієвський парк і мальовничу діброву хутора Надин, які є чудовими садово-парковими комплексами другої половини XIX століття. Крім того, на території області є місця, котрі вже становлять велику цінність як пам'ятки природи із залишками давньої рослинності, місця, по яких і нині можна судити про давнє минуле флори території. Крім того, в Чортківському лісі у Знаменському і Олександрівському районах, урочище «Зелена бра-

ма» в Новоархангельському районі, Голованівські ліси та ін.).

За попередні роки у нас значно поліпшено заповідну справу. В більшості об'єктів введено суворий режим, проведено значну роботу з науково-дослідної роботи. Помітно зросло заснування на їх утримання. Добре поставлено справу по охороні і догляду державних заказників, окремих виокремлених ділянок лісу на хуторі Надин, Чортківських лісах. Біля цих місць установлені спеціальні щити з відповідними написами, дерева-патріархи оточені неплітчастими, вони — під пильним наглядом спеціалістів.

І ВСЕ Ж поряд з цим є й серйозні прогалини, упущення. Велику тривогу останнім часом викликає, наприклад, подальша доля Куцівської діляки — лісовий масив, що розташований за сім кілометрів від центральної садиби «Веселих Бокозеньких» і є складовою частиною цього мальовничого унікального дендропарку. В останні роки це урочище здичавіло, розчистка дерев і чагарників не проводиться, тут чимало сухоостою, а результати цього порушення елементарні вимоги заповідно-охоронного режиму, штучно збіднюється рослинність Долинського району.

Та й у самих «Веселих Бокозеньких», які є зеленою скарбницею нашого краю, далеко не все гаразд.

Деякі відпочиваючі, голознім чином туристи, що прибувають сюди в розпал літа, самочинно розкодають багатства на території заповідного парку, і це спричиняє пожежі. Окремі мальовничі місця, особливо по узбережжях загальноупорядкованого ставу, приїжджі перетворили в смітники-звалища. Значна частина порушень загальноприйнятих правил поведінки в зонах відпочинку, і особливо в заповідних місцях, — прямий наслідок ще слабкої пропаганди природоохоронних знань, особливо серед молоді.

Не видно у «Веселих Бокозеньких» і шкільних «зелених патрулів». А чому б районному відділенню Товариства охорони природи і райкомові комсомолу не організувати тут у розпал туристського сезону постійне чергування піонерів і комсомольців, не залучити до цієї благородної справи широку громадськість, не повести цілеспрямовану роз'яснювальну роботу серед приїжджиків? На нашу думку, такі профілактичні заходи принесли б чималу користь.

Як розповідає мені директор Веселих Бокозеньких селекційно-дендрологічної дослідної станції Павло Петрович Бадаков, деякі знамениті халуки по-київському обривають гібридні пади, над якими ведуться дослідження багаторічній зусилля і старання науковців перекладати нашіс. Ногрешуть рішучого захисту від зазіхань любителів легкої наживи й преставників дикої фауни. Досі в дендропарку є випадки зухвалого браконієрства. Тим часом місцеві організації охорони природи, як видно, це не вважають заповідну справу однією з важливих напрямків своєї роботи — вони повною мірою використовують право контролю, надане Законом «Про охорону природи Української РСР». Ці місця мають рішуче взяти на себе і місцеві радянські та адміністра-

тивні органи. Саме життя диктує конче потребу оберігати території та окремі об'єкти, що мають науковий, культурно-історичний, пейзажно-заповідний, і, якщо хочете, прикладний значення.

Всюду активні природоохоронці області, всі громадяни слід наполегливо доводити свою, щоб територія — дійшов до свідомості кожного громадянина, щоб краще обігравала свою роль в охороні рідного краю.

МІ ЖИВЕМО на озатій, щедрий і прекрасній радянській землі і не можемо, не маємо права забувати, що сьогодні лише любити природу, лише милуватися її красою, припадами — зовсім замало. Наша любов до рідної землі повинна бути активною, дійовою. Саме так любити природу нас закликають рішення партії та уряду, про це чітко й недвозначно сказано в статті 67 проекту нової Конституції СРСР.

На варті краси рідного краю стоять усі сили радянського державного ладу, вся сила законодавства соціалістичної країни. Тому, очевидно, є практична доцільність розширити й до певної міри конкретизувати текстове положення статті 67 проекту Конституції СРСР, подати її в такій редакції: «Громадяни СРСР зобов'язані берегти природу, охороняти її багатства. Окремі природні об'єкти, що являють собою наукову і природо-історичну цінність, становлять пам'ятки природи і перебувають під охороною держави. Відповідальність за збереження пам'яток природи покладається на виконавчі комітети місцевих Рад депутатів трудящих та організації, на території яких знаходяться ці пам'ятки».

В. КРАМАРЕНКО, відповідальний секретар правління обласної організації Українського товариства охорони пам'яток історії та культури.

МОЄ СЛОВО

ІЗ ВИСТУПІВ НА КОМСОМОЛЬСЬКИХ ЗБІРАХ

Станіслав ВАКАЛО, механізатор колгоспу «Прапор комунізму» Олександрівського району:

Господарство нашого району розташоване поблизу вугільних розрізів. Значні збитки наносить сільському господарству об'єднання «Олександрівський вугілля», незважаючи на певну роботу по відновленню ґрунтів. Пропоную статтю 18 проекту Конституції доповнити такими словами: «— Промислові будівельні, сільськогосподарські підприємства зобов'язані постійно дбати про відновлення земель, про чистоту повітря і води».

Володимир МАТЧЕНКО, комбайнер колгоспу «Україна» Онуфрієвського району:

Вважаю, що статтю 21, де сказано: «Держава дає про поліпшення умов праці, про скорочення, а надалі і поане витіснення важкої ручної праці на основі комплексної механізації і автоматизації виробництва», треба доповнити: «Право і обов'язок кожного громадянина СРСР — брати участь у прискоренні науково-технічного прогресу на виробництві».

КУБОК „МН“

ІДЕ ОБЛАСНИЙ ОГЛЯД КОЛЛЕКТИВІВ ФІЗКУЛЬТУРИ ПО ВПРОВАДЖЕННЮ КОМПЛЕКСУ ГПО

ДИВО, ЯКОГО НЕ БУЛО

РОЗГЛЯДАЮЧИ характеристики на колективні фізкультури, які добитися найкращих результатів у впровадженні комплексу ГПО, можна зробити висновок, що в багатьох містах і районах області розвинулася масова фізкультура надалі великого значення. Більш регулярно проводяться змагання з багатоборства ГПО, численнішими стали спортивні секції, в яких готуються змагальні і рекордсмени. Характерно, що райкомом комсомолу представляють не одні і ті ж колективи, що і в першому кварталі. Звідси випливає, що в кожній області, на місцях не тільки дбають про впровадження майданів, а й прагнуть у кожному селі, в кожній бригаді створити умови

для розвитку фізкультури і спорту. Якщо в Ульяновському районі за показниками першого кварталу в лідери вийшли фізкультурники колгоспу «Родина», то нині поперед колектив фізкультури колгоспу імені Шевченка. За півріччя тут провели найбільше змагань (27), а в спортивних секціях виступували 52 розрядники. ГПО виконала 68 юнаків і дівчат.

Кіровоградський міський комсомолу подані характеристики на колектив фізкультури машинобудівного техникуму.

В закладі за шість місяців значними стали 418 фізкультурників, 447 проводили змагання до закінчення стартів. В одинад-

цять спортивних секціях відзначили свою майстерність і стали розрядниками до тисячі спортсменів, проє вийшли на рубіж кандидатів у майстри, 28 виконали першорозрядні нормативи. Кращі виконавці колективу успішно виступали на республіканських та обласних змаганнях з багатоборства ГПО: Володимир Твердоступ — чемпіон міста, обласної ради товариства «Авангард», призер республіканських змагань, Володимир Похазузов — призер змагань міських і обласної ради товариства «Авангард».

Журі огляду визначило цей колектив кращим в області. Ному буде вручено перехідний кубок «Молодого комунара», який до цього був у фізкультурників Світловодського заводу чистих металів. Відзначено також плідну роботу комсомольських та фізкультурних активістів кіровоградського заводу «Червона зірка», Світловодського заводу чистих металів, колгоспу імені

Шевченка Ульяновського району, Гайворонської середньої школи № 1.

ТА РАЗОМ з цим знаю доведеться дивуватися (як і в першому кварталі): комсомольські працівники, які готували характеристики на колективні фізкультури, забули позитивні вправи з арифметики. Тож не обійшлося без сенсаций. На Сагайдацькій штабфабриці Устатського району, наприклад, розширили норматив для тих, хто має стартувати за IV ступенем: замість сімнадцяти Володимир Сиротенко вийшов на 60-метрову, Євген Твердоступ (II ступінь) вийшов на 100-метрову, а Дмитро Сиверський рекорд установив на 100 метрів 92 сантиметри. Отже, учасники молодих класів (до речі, чому ці учасники в колективі фізкультури фабрики?) до досягнення показників знаменитого Фатіа Мелікян залишилися не так далеко — 7 метрів. А кращий легкоатлет, який брав участь у матчі СРСР — США, вона вже переробила, взявши тору над американським дискотелем Л. Вільямс і К. Девілі. Це один хлопчик (Мерзюк) з штабфабрики (II ступінь) чимусь вийшов на 100-метрову дистанцію, а старував на 300-метрову, змінивши лінійку.

То як же повірити після цього цифрам з характеристик, якщо у самого «кращого» колективу немає ні тору, ні плазмового басейну, ні легкоатлетичного

комплексу? Як повірити, що в Кіровоградському інституті сільськогосподарського машинобудування за півріччя підготували 100 змагань, коли навіть провідні комітети комсомолу з цього вузу не знає, хто мав би брати участь у змаганнях? Як так і сказати:

— Плавання ми можемо зацікавити тільки чимось, а не плаванням, а плаванням — серйозно.

Це тоді, коли у студентів капітанів і командирів трудових семестрів.

А найдивніше досягнення з багатоборства ГПО райком комсомолу виявляє цілком старий студент В. Савчука під час змагань з класичної боротьби. Оже, в класичній боротьбі ГПО. То який же може бути орієнтир для літ у таких комсомольських активістів, коли вони б самі не ознайомилися з нормативами та вимогами комплексу ГПО?

Що, скажімо, можна було б написати в характеристиці на колектив фізкультури Кіровоградського інституту імені С. С. Пучкіна? Мабуть, раціональній теж варто було б сказати, що в міській змаганнях з багатоборства ГПО цей вуз не тільки не досягав нормативів, а й навіть не брав участі в змаганнях, що виступав з них навіть не підтвердили нормативних ви-

мок. Це став не прикритим, коли уточнити, що команди комлексували на факультеті фізичного виховання.

А працівники Петрівського, Новоукраїнського, Новоград-Волинського, Новоархангельського, Маловисківського, Кіровоградського, Долинського, Добровеличківського, Голованівського, Олександрівського райкомів та Олександрівського міського комсомолу зовсім не подали характеристик на кращі колективні фізкультури. Це хто з них вважає, що підсумки соціалістичного змагання треба підбивати раз на рік, а є й такі працівники (наприклад, у Кіровоградському райкомі «КСМУ»), які затаїли, що питання фізичного виховання молоді — справа спорткомітетів.

Ось тому й трапляються сенсаций і коли показники виступають вищі за результати чемпіонів Європи, коли молода людина й сама дивується, як це вона стала змагальником, не вийшовши на старті ГПО...

М. ШЕВЧУК.

РОЗПОВІДАЄМО ПРО ПРОФЕСІЇ

АБІТУРІЄНТ-77

КОМУ БУТИ ХЛІБОРОБОМ?

І. Григоренко з Новоукраїни, В. Петренко з Олександрівського району, Р. Кат з Олександрії і деякі інші читачі запитують у листях до редакції: «Які умови приймали до Кіровоградського технікуму механізації сільськогосподарського?» Наш кореспондент зустрівся з відповідальним секретарем приймальної комісії цього навчального закладу А. Т. КРАМАРОМ.

— У зестіблю технікуму біля розкладу консультацій юрмлялися хлопці і дівчата. Загорілі, обв'язані, вони ніби щойно з поля, з гарячого живого дня...

— А ви маєте рацію. Чимало наших абітурієнтів справді тільки-но залишили тракторні кабіни і штурвали комбайнів. Гляньте хоча б деякі особисті справи. Іван Богуш, 23 роки. П'ять із них працює трактористом. Анатолій Тимошенко — шофер колгоспу імені XXII з'їзду КПРС Нозомігородського району. Волода Патик — випускник восьмирічки. Але й він знає, що таке поле. Не раз бував там з батьком — досвідченим механізатором колгоспу імені Енгельса Новоархангельського району Олександром Григорозичем Патином. Перелік можна продовжити, але, думаю, й так зрозуміло: руки, з яких ми приймаємо документи, вже знають ціну праці, ціну хліба.

— Анатолію Трохимовичу, останнім часом увійшов у моду термін «престиж

професії». Чи не характеризує це поняття кількість заяв, поданих до навчального закладу?

— Так, і ні. Скажімо, на спеціальність «Механізація сільськогосподарства» у нас уже сьогодні вісім претендентів на одне місце. Конкурс вищий, аніж в інституті сільгоспмашинобудування. А ще років три-чотири тому ми не могли похвалитися й половиною такої кількості бажаючих. Отже, з кожним роком зростає авторитет механізаторських спеціальностей.

Але зростання престижу професії мені бачиться з іншого. Наші випускники Василь Никифорович Бориско, Віктор Степанович Андрійко, Сергій Якович Стан, Всеволод Федотович Назаренко, Василь Давидович Моторний, Герой Соціалістичної Праці, А яка когорта орденосносців серед п'яти тисяч спеціалістів, підготовлених нашим технікумом, скільки серед них депутатів районних, міських, Верховної Ради! Хліборобам присвячують свої твори

(Закінчення на 4-й стор.).

ЗАВТРА — ДЕНЬ ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКОГО ФЛОТУ СРСР

ЧЕРВОНОПРАПОРНИЙ ЧОРНОМОРСЬКИЙ ФЛОТ. Наполегливо вдосконалюють свою бойову і політичну підготовку моряки-чорноморці.

На знімку (зліва направо): підполковник бойової і політичної підготовки коміндії старший лейтенант Віктор ПЕСТРЯКОВ, старший лейтенант Михайло Іванович ПІВНІЙ, старший лейтенант Сергій Іванович КОПІЄВ, старший лейтенант ІІІ ступеня Василь БОРИСОВ, старший матрос Анатолій ПАВЛИШКІН.

Фото Ю. ІЛ'ЄНКА. (Фотографія ПАТЯЗ).

КОМУ БУТИ ХЛІБОРОБОМ?

(Закінчення. Поч. на 3-й стор.).

пости і художники, композитори і актори, про них — теплі слова зі сторінок преси, в перелачах радіо і телебачення. Нині стало неперечливою істиною: сільський механізатор — професія показана в нашій країні.

— Змінилися й умови роботи...

— Так. Нині колгоспний механік має справу з цілими ремонтними цехами, з великою кількістю нової техніки. Скажімо, на сучасних тваринницьких комплексах не можуть уже обійтися без систем електроніки та автоматики. А таких комплексів — дедалі більше. За ними — майбутнє.

Ну й побутові умови прогресували. Цього року, приміром, поїхали чотири молодих спеціалісти в колгосп «Україна» Кіровоградського району. Там потрібні техніки-електромеханіки на тваринницький комплекс, що його зводить колективне господарство. Наших випускників забезпечили транспортом — автомобілями й мотоциклами. На осінь у хлопців — новосілля, колгосп закінчує будувати їм два багатоквартирних будинки. Заробітна плата — 160—170 карбованців. По-моєму, за таких умов цілком можна жити і працювати нормально.

— Повернемося до головної теми нашої розмови — хто може стати учнем такого технікуму? Як випробування чекають вступників під час екзаменів?

— Технікум готує таких спеціалістів: на відділенні «Механізації сільського господарства» — техніків-механіків по експлуатації і ремонту тракторів, автомобілів та сільськогосподарських машин (сюди приймають випускників восьмирічок, і середніх шкіл); на відділенні «Механізації та електрифікації тваринництва» — техніків-електромеханіків по монтажу, експлуатації і ремонту машин та електроустаткування тваринницьких ферм (тут навчаються після восьми класів загальноосвітньої школи). Відділення «Бухгалтерський облік у сільськогосподарському виробництві» готує бухгалтерів сільськогосподарських підприємств з випускників 8 і 10 класів. Серед інших абітурієнтів люди різного віку — і ті, хто тільки-но вступив до шкільних парт, і звільнені з запасів із часів Радянської Армії, і механізатори зі стажем. Єдина умова прийняття — випускникам восьми класів слід успішно скласти усний екзамен з математики і написати диктант з української або російської мови; тим, у кого атестат про середню освіту, — добре відповісти усно з математики і написати твір з української або російської літератури. Відмінників навчання зараховують без вступних екзаменів.

— Ну, а що чекає на тих щасливців, які вступають до технікуму?

— Передоєм хороші умови для навчання. Чотири роки тому технікум відсвяткував новосілля. Три мільйони карбованців витратила держава на спорудження нових, світлих корпусів з прекрасною обладнаними лабораторіями, майстернями, аудиторіями. Високо оцінили їх Держ Герой Соціалістичної Праці Олександр Васильович Гіталов, який часто буває у нас у гостях, і міжнародні делегації з Аргентини, Польщі, Болгарії. Навчальний процес зорієнтовано на останні досягнення науки в сільському господарстві. Але ми даємо не тільки теорію — крім названих вище спеціальностей, наші випускники дістають права шоферів, трактористів-машиністів широкого профілю, електротехніків.

Хороші умови в побуті — у нас два нових гуртожитки. Закінчується будівництво спортивного комплексу, який буде одним з кращих в обласному центрі. Але механізатор, ми розуміємо, повинен бути розвинутим не тільки фізично, а й естетично. Тому немало увагу приділяємо роботі гуртків художньої самодіяльності. Є у нас і хороший хор, і танцювальний колектив, і драмтеатр, і оркестр.

— На закінчення про те, чи не пізно ще стати вашим абітурієнтом?

— Заяви від випускників восьмирічних шкіл приймаємо до 31 липня, від тих, хто закінчив середню школу, — до 14 серпня цього року. Так що ласкаво просимо! Адреса технікуму механізації сільського господарства: 316050, м. Кіровоград, вул. Болкова, 11. Їхати тролейбусами №№ 3, 4 до зупинки «Обласна поліклініка».

ВСТУПЛЕННЯ

Никто не сможет рассказать вам, как я стучался в этот мир. Как я хотел его увидеть, услышать, обонять. Как я боялся преступленья, ошибки, случая, которого Все то, что этот мир готовил

лишь для меня,
могли отнять.

Никто не сможет рассказать вам, как этот мир пугал меня: Как я боялся зсеза и формул, загадок и недобрых птиц, Деревьев голых, тротуаров, друзей неузнанных своих, Что, затаив дыхание, ждали

тысячелетий
мой крик.

Никто не сможет рассказать вам, как я стремился в этот мир. Как я ехал к военкомату, на поезд, что ушел в Мадрид, Как торопился к телефону, чтоб Маяковскому звонить, И — на Филиппинский, чтоб услышать,

как Ленин
правду говорит.

И дальше, дальше — к Беатриче — как я спешил, как я стучал:

Ногами — в этот мир прекрасный и кулаками — в страшный мир.

Но он был злит и это время войной к миз не отвечал, И только мама утешала:

я в мире этом
начал жить.

ДВОЕ

Она ничуть не красива и он — уж совсем инкудильный. А глядят друг на друга и друг другом никак не надыхаются. Не слышат их слова, но просто и естественны жесты.

Некрасивые врозь — как прекрасны они, когда вместе!

И казалось, что парк, неухоженность лип и сирени Оживили, озвучили дождем звуки свирели. Даже воздух — и тот был дыханьем влюбленных пропизан — Все казалось шым, все красивее было, чем в жизни!

На стареющий парк эпаки осени бегом ложатся. Образ сета как будто в редущих ветках еозник.

Они встали... они начинают прощаться... И мне страшно при мысли:

а как же мы будем без них!

БАЗАР

Обыкновенная картина:
Базар уснувший в сентябре.
И сторожиха в серебре,
Кожух

и запах нафталина..
Звезда над лавками дрожит,
Старуха вечность сгложит.

Н. И. УШАКОВУ

ИРПЕНЬ

Промчит, подлесок оглушая,
электрпоезд,

А потом
Возникнет тишина бо́льшая —
Пусть ненадолго, —

носкрешая
Связь между небом и кустом.
И в этом промжгутке кратком
Всепоглощающей тиши
Душа откликнется украдкой
На зов негедомой души.

НА ЦЕМЕНТНОМ ЗАВОДЕ

Все перемелется...
Все перемалывается:
Хлебные зерна,

камень,
руда.

Адекая мельница не останавливается,
Не отдыхает она никогда.

И, перемалываясь,
превращается

Кашикер в цемент,
а горы — в песок.

Боль, от которой повесился б, кажется,
Перемололась на несколько строк...

У ушестившегося барабана
Слух перемалывается в глухоту.

Мне на цементном поведала Инна
Жестами

неизменную маяту.

У барабана,
где все перемалывается,

Инна, о чем вы? —

Все перемелется!

Вы оглянитесь:
вертятся мельницы —

Не останавливаются.

Не останавливаются.

Не останавливаются!

Жерновами

Жизненной мельницы

все мы заверчены.

Станем цементом когда-нибудь с вами —

Это не страшно.

милая женщина.

Но в круговерт
той неустанной

Память

беспамятством

не заменит!

Все перемелется,
может быть, Инна...

Душу бы живу

не загубить.

ГЛЯДАЧИ.
М. Гайворон.

Фото В. ЗЕМНОРИЯ.

1 СЕРПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. Для дітей. «Казка старого альбому». 10.00 — К. т. Фільм для дітей. «Половці Барсової умишани». 11.00 — К. т. «Казубі» (попороджени). 11.00 — К. т. Документальні фільми. 15.00 — О. С. Пушкін. «Модерн і Сальєрі». 10.15 — К. т. «Робітничі гарантії мостів». 16.45 — К. т. «Один за всіх, всі за одного». 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. «Творчість народів світу». 18.45 — К. т. «Грудковий ритм БАМУ». Перша частина. 19.15 — К. т. «Вокальна лірика Е. Гріга». 19.40 — К. т. Обговорення проекту Конституції СРСР. 10.55 — Телефільм «Людина в прохідному дворі». 1.00 — К. т. «Час». 21.30 — К. т. Концерт академічного симфонічного оркестру Московської філармонії. 22.20 — К. т. Міжнародний турнір з регбі на приз газети «Соціалістическая индустрия»: збірна СРСР збірна ЧССР. (Тбілісі). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Для юнацтва. «Орієнтир». 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — К. т. «Нові мелодії року». 17.05 — Рубеж десятих п'ятиріччя. (Казка «Діагно» — Донбас». 17.20 — Документальний телефільм «Чим багата людина». 18.00 — Виступають майстри мистецтв Молдавії. 18.30 — «Обережно на поді». 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — К. т. «Поезія». 20.00 — «Радянський романс». Концерт. 20.30 — Обговорення проекту Конституції СРСР. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.30 — «Україна живе». 21.45 — К. т. Телефільм «Літо радості». 22.50 — «Старт». 23.35 — К. т. Новини.

тора В. Карейка. 19.35 — К. т. Грає заслужений артист УРСР Ріталій Сечкін. 20.15 — Першість Збройних Сил СРСР з боксу. 23.45 — «На добраніч, діти». 21.15 — «Час». 21.45 — К. т. «Для вас, трудівники лави». Концерт. 23.00 — «Україна живе». 23.15 — К. т. Новини.

ВІВТОРОК

2 СЕРПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. Для дітей. «Казка старого альбому». 10.00 — К. т. Фільм для дітей. «Половці Барсової умишани». 11.00 — К. т. «Казубі» (попороджени). 11.00 — К. т. Документальні фільми. 15.00 — О. С. Пушкін. «Модерн і Сальєрі». 10.15 — К. т. «Робітничі гарантії мостів». 16.45 — К. т. «Один за всіх, всі за одного». 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. «Творчість народів світу». 18.45 — К. т. «Грудковий ритм БАМУ». Перша частина. 19.15 — К. т. «Вокальна лірика Е. Гріга». 19.40 — К. т. Обговорення проекту Конституції СРСР. 10.55 — Телефільм «Людина в прохідному дворі». 1.00 — К. т. «Час». 21.30 — К. т. Концерт академічного симфонічного оркестру Московської філармонії. 22.20 — К. т. Міжнародний турнір з регбі на приз газети «Соціалістическая индустрия»: збірна СРСР збірна ЧССР. (Тбілісі). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — Для юнацтва. «Орієнтир». 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — К. т. «Нові мелодії року». 17.05 — Рубеж десятих п'ятиріччя. (Казка «Діагно» — Донбас». 17.20 — Документальний телефільм «Чим багата людина». 18.00 — Виступають майстри мистецтв Молдавії. 18.30 — «Обережно на поді». 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — К. т. «Поезія». 20.00 — «Радянський романс». Концерт. 20.30 — Обговорення проекту Конституції СРСР. 20.45 — «На добраніч, діти». 21.00 — «Час». 21.30 — «Україна живе». 21.45 — К. т. Телефільм «Літо радості». 22.50 — «Старт». 23.35 — К. т. Новини.

ПОГОДА

Вдень 30 липня по території області і місту Кіровограду передбачається мінлива хмарність. По північно-західних районах місцями невеликий дощ. Вітер північно-західний. 10—14 метрів за секунду. Температура повітря по області 19—24, по місту 21—23 градуси.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кіровоград 50, вул. Пуначарського 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

БК 19238,

Обсяг 0,5 друк. ар.

Індекс 61107,

Зам. № 319,

Тираж 60 600.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОП КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкома
ЛКСМУ. м. Кіровоград.
Газета пецатається
на українському пзыке.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Гліяки, 2.

Т. в. с. редактора М. СЕМЕНЮН.